

STORIES OF CHANGE

WE CANNOT WAIT PROJECT (2021–2025)

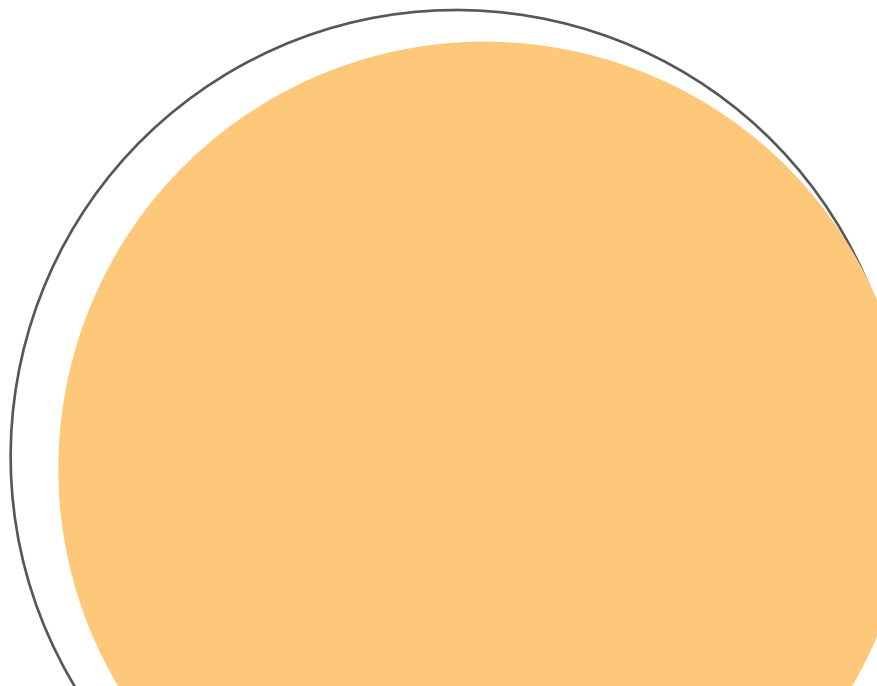
About the Project

The "We Cannot Wait" (WCW) project is a regional advocacy initiative aimed at empowering women's rights actors across the Greater Horn of Africa (GHOA) to lead transformational change. Implemented in Ethiopia by the Ethiopian Women Lawyers Association (EWLA) in partnership with the Strategic Initiative for Women in the Horn of Africa (SIHA), the project seeks to advance women's legal and socio-economic rights through capacity-building, coalition-building, policy advocacy, and grassroots mobilization. Key strategies include enhancing knowledge and skills in leadership, human rights, and advocacy, as well as strengthening financial literacy and digital activism.

Thank You

We sincerely thank all supporters of the We Cannot Wait Project (2021-2025). Your commitment and contributions helped empower women's rights actors across the Greater Horn of Africa, driving meaningful change in legal and socio-economic rights.

This booklet of success stories reflects the impact we achieved together, advancing a more equitable and just future. Thank you for supporting our mission and being part of this journey.

A Grassroots Leader Changes the Legal Landscape for Women in Bahir Dar

Bahir Dar was changing fast. As more people moved in from rural areas, the city became a harsh place for many women—unseen labor, harassment, and silence in the face of violence. Mahlet Tilahun saw this every day. As the founder and director of a local women’s organization, she was always close to the pain but often too far from the power to do much about it. Gender-based violence went unreported, and when it did, cases rarely moved forward. Survivors had no guidance. Courts lacked gender sensitivity. And the laws? They weren’t the problem—it was the gap between the law and people’s access to it.

Things began to shift when Mahlet joined a training by the Ethiopian Women Lawyers Association (EWLA) through the We Cannot Wait project. What started as a single invitation grew into four years of growth. She gained a clearer understanding of legal systems and how to support women facing abuse. Training in transitional justice, gender equality, and leadership gave her new tools—and the confidence to use them. But what made the biggest difference wasn’t just the knowledge. It was being in the room with others who believed that change was possible—and had a plan to make it happen.

She became part of a coalition made up of lawyers, prosecutors, police officers, and women’s rights advocates. Together, they began tackling the deeply rooted barriers women faced. Mahlet helped lead the effort, using what she learned to advocate for change and to guide survivors through the legal maze. She started to speak up more, not just in community meetings but in spaces that once felt out of reach—courtrooms, regional forums, and even international platforms.

The results began to show. One of the coalition’s first major wins was getting women from internally displaced persons (IDP) camps integrated into host communities with better support and dignity. Then came a breakthrough: after sustained lobbying, the regional Supreme Court agreed to include at least one woman in its Court Administration Council at all levels. That kind of shift doesn’t just change one case—it sets a precedent.

Mahlet now leads the ten-member coalition, and she’s not done. Plans are underway to register it legally, ensuring its sustainability and power to keep advocating for women’s rights. Along the way, she’s forged lasting relationships with judges, police, and prosecutors—transforming old silos into partnerships. Her work reflects the core goal of We Cannot Wait: not just safer lives for women and girls, but stronger systems that protect them.

“Thanks to the support and training from the We Cannot Wait project,” she says, “I am now equipped to make a difference in my community. I see the changes we can bring together as a coalition.”

Mahlet’s journey is far from over, but one thing is clear: when women like her rise, they don’t rise alone. They bring the system with them.

ከማኅበረሰቡ የበቀለች መሪ

ባህር ዳር በፍጥነት እየተለወጠች ነበር። ከገጠር አካባቢዎች ብዙ ሰዎች ወደ ከተማዋ ሲገቡ፣ ለበርካታ ሴቶች አሰቸጋሪ ቦታ ሆነች — የማይታይ ጉልበት፣ ትንኮሳ እና በጥቃት ፊት ለፊት ዝምታ የነገሠበት። ማህሌት ጥላሁን ይህንን በየቀኑ ትመለከት ነበር። የአካባቢው የሴቶች ድርጅት መሥራቾችና ዳይሬክተር እንደመሆኗ፣ ለችግሩ ቅርብ ብትሆንም ስለ ጉዳዩ አንድ ነገር ለማድረግ የሚያስችላት ሥልጣን ግን አልነበራትም። ታን መሰረት ያደረገ ጥቃት ሪፖርት አይደረግም ነበር፤ ሪፖርት ሲደረግም ክሶቹ

ወደፊት የሚራመዱት አልፎ አልፎ ነበር። ተጎጂዎች ምንም ዓይነት መመሪያ አያገኙም ነበር። ፍርድ ቤቶች ታን ግምት ውስጥ ያስገባ አሠራር አልነበራቸውም። ህጎቻችን? ችግሩ ያለው በህጎቹ ላይ ሳይሆን፣ በህጉና በህዝቡ መካከል ባለው የተደራሽነት ክፍተት ላይ ነበር።

ነገሮች መለወጥ የጀመሩት ማህሌት በ'ዊ ካኖት ዌይት' ፕሮጀክት አማካኝነት በኢትዮጵያ የሴቶች ሕግ ባለሙያዎች ማህበር (EWLA) በተሰጠ ሥልጠና ላይ ሰትሳተፍ ነበር። በአንድ ግብዣ የጀመረው ግንኙነት ወደ አራት ዓመታት የዘለቀ የእድገት ጉዞ ሆነ። ስለ ህግ ሥርዓቶችና ጥቃት የደረሰባቸውን ሴቶች እንዴት መደገፍ እንዳለባት የበለጠ ግልጽ ግንዛቤ አገኘች። በሽግግር ፍትሕ፣ በታን እኩልነትና በአመራር ላይ ያገኘችው ሥልጠና አዳዲስ መሳሪያዎችን እነርሱን ለመጠቀም የሚያስችል በራሱ መተማመንን ሰጣት። ነገር ግን ትልቁን ለውጥ ያመጣው ዕውቀቱ ብቻ አልነበረም። ይልቁንም ለውጥ እንደሚቻል ከሚያምኑና ይህንንም እውን ለማድረግ እቅድ ካላቸው ሰዎች ጋር በአንድ ክፍል ውስጥ መገኘቷ ነበር።

ከጠበቆች፣ ከዐቃቤ ህጎች፣ ከፖሊስ መኮንኖችና ከሴቶች መብት ተሟጋቾች የተውጣጣ የቅንጅት አካል ሆነች። በጋራ በመሆን ሴቶች የሚያጋጥሟቸውን ሥር የሰደዱ እንቅፋቶች መፍታት ጀመሩ። ማህሌት የተማረችውን በመጠቀም ለውጥ እንዲመጣ ለመሟገትና ተጎጂዎችን በውስብስብ የህግ ሂደት ውስጥ ለመምራት ጥረቱን በበላይነት መርታለች። በማኅበረሰብ ስብሰባዎች ላይ ብቻ ሳይሆን፣ ከዚህ ቀደም የማይደረሱ ቦታዎች — በፍርድ ቤት ችሎቶች፣ በክልላዊ መድረኮችና እንዲያውም በዓለም አቀፍ መድረኮች ላይ ድምጹን ማሰማት ጀመረች።

በመቀጠልም ውጤቶቹ መታየት ጀመሩ። ከቅንጅቱ የመጀመሪያ ዋና ዋና ድሎች አንዱ በውስጥ የተፈናቀሉ ሴቶች የተሻለ ድጋፍና ክብር ባለው መንገድ አስተናጋጅ ማኅበረሰቡን እንዲቀላቀሉ ማድረግ ነበር። ከዚያም ትልቅ ለውጥ መጣ፤ ተከታታይ የውትወታ ሥራ ከተከናወነ በኋላ፣ የክልሉ ጠቅላይ ፍርድ ቤት በሁሉም ደረጃዎች ባሉት የፍርድ ቤት አስተዳደር ምክር ቤቶቹ ውስጥ ቢያንስ አንዲት ሴት ለማካተት ተሰማ። ይህ አይነቱ ለውጥ አንድን ጉዳይ ብቻ አይለውጥም — ለወደፊቱ መሰረት የሚጥል አድልዎ ይሆናል።

አሁን በማኅበረሰቤ ውስጥ ለውጥ ለማምጣት የሚያስችል ብቃት አለኝ። በቅንጅት ስንሆን በጋራ ልናመጣ የምንችለውን ለውጥ አይቻለሁ።

ማህሌት አሁን የአሥር አባላት ያሉት ቅንጅቱን ትመራለች፤ ገና ብዙ ሥራ እንደሚቀራትም ታምናለች። ቅንጅቱን በህጋዊ መንገድ በማስመዝገብ፣ ዘላቂነቱንና የሴቶችን መብት ለማስከበር ያለውን ኃይል ለማረጋገጥ እቅዶች በመከናወን ላይ ናቸው። በዚህ ጉዞም ከዳኞች፣ ከፖሊስና ከዐቃቤ ህጎች ጋር ዘላቂ ግንኙነቶችን በመፍጠር የድሮውን በየግል የመሥራት ባህል ወደ አጋርነት ቀይራለች። ሥራዋ የ'ዊ ካኖት ዌይት' ዋና ግብን ያንጸባርቃል፤ ይኸውም ለሴቶችና ለልጃገረዶች ደህንነቱ የተጠበቀ ሕይወት መፍጠር ብቻ ሳይሆን፣ እነርሱን የሚጠብቁ ጠንካራ ሥርዓቶችን መገንባት ነው።

"ከ'ዊ ካኖት ዌይት' ፕሮጀክት ላገኘሁት ድጋፍና ሥልጠና ምስጋና ይግባውና" ትላለች። "አሁን በማኅበረሰቤ ውስጥ ለውጥ ለማምጣት የሚያስችል ብቃት አለኝ። በቅንጅት ስንሆን በጋራ ልናመጣ የምንችለውን ለውጥ አይቻለሁ።"

የማህሌት ጉዞ ገና አላለቀም፤ ነገር ግን አንድ ነገር ግልጽ ነው፤ እንደ እርሷ ያሉ ሴቶች ከፍ ሲሉ፣ ብቻቸውን ከፍ አይሉም። ሥርዓቱንም አብረው ይዘውት ከፍ ይላሉ።

What Happens When a Courtroom Listens Differently

When Almaz Bekafa first entered the legal field, she carried with her a belief that justice could be a transformative force. But years into her service as a judge at the Amhara Region Supreme Court, she began noticing something troubling: the laws she upheld weren't reaching everyone equally—especially not women.

The courtrooms in Bahir Dar, though structurally sound, echoed with silence on gender issues. Gender-sensitive interpretations were rare, institutional bias was overlooked, and women's representation in judicial leadership remained an afterthought. Legal frameworks existed, but they lacked soul—the lived realities of women were missing from the conversation.

Almaz wasn't unaware of these gaps. She had received prior training, read policy briefs, and attended discussions. But theory alone wasn't enough. She needed tools, yes—but she also needed a space to think differently and act collectively.

That space opened up when EWLA invited her in 2022 to take part in the We Cannot Wait project. It began with a training, but quickly evolved into something deeper: a series of probing conversations about feminism, advocacy, power, and the purpose of law itself. For Almaz, the shift was not abrupt—it was a slow turning of perspective, built through mentorship, conceptual clarity, and trust.

What followed was a deliberate change in how she carried out her work.

She began fostering peer learning circles among women judges. Then came the launch of a Telegram platform—an open channel where women in the judiciary could speak candidly, seek advice, and build solidarity. The digital connection soon translated into real-world impact. Women judges, long isolated in different jurisdictions, began organizing: celebrating International Women's Day together, establishing a symbolic all-women bench, and holding collective dialogues about issues unique to their roles.

Her advocacy extended into institutional change. Almaz successfully pushed for the appointment of women judges in leadership roles at woreda levels. She championed the idea of integrating a quota system into the regional Supreme Court's judicial councils. And when she saw how maternity leave policies inadvertently penalized women during the judiciary's recess, she raised the issue and proposed reforms.

Alongside these structural efforts, she partnered with Felege Hiwot Hospital to organize cervical cancer screenings for women judges and court staff—a gesture that said: our health matters, too.

Through all this, Almaz’s confidence matured into quiet authority. She now serves as the Women and Children Affairs focal person within the Supreme Court—more than a position, it’s a platform she uses to listen, mentor, and advocate with persistence.

Reflecting on her journey, she shared

“The continuity of project interventions has enabled me to be aware of the issues within our court and community. It helped me invest more time in discussing and focusing on these issues, leading to the establishment of a platform to voice common concerns among women judges.”

Almaz’s evolution isn’t just her own—it represents a cultural shift within a system once indifferent to gender nuance. The We Cannot Wait project helped her reconnect law to life, authority to empathy, and structure to inclusion. Through her, the legal system in Bahir Dar has started to listen more carefully—and respond more justly.

ነፍስ የዘረው የዳኝነት ሥርዓት

አልማዝ በካፋ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ህግ መስክ ስትገባ፣ ፍትሕ ለውጥ የማምጣት ኃይል እንዳለው ታምን ነበር። ነገር ግን በአማራ ክልል ጠቅላይ ፍርድ ቤት በዳኝነት ለዓመታት ካገለገለች በኋላ፣ አንድ አሳሳቢ ነገር ማስተዋል ጀመረች፤ የምታስከብራቸው ህጎች ሁሉንም ሰው በእኩልነት እየደረሱ አልነበረም — በተለይም ሴቶችን።

በአወቃቀር ደረጃ ምቹ የነበሩት የባህር ዳር የፍርድ ቤት ችሎቶች፣ በጾታ ጉዳዮች ላይ የነበረው ዝምታ ያስተጋባባቸው ነበር። ጾታን ግምት ውስጥ ያስገቡ የህግ ትርጓሜዎች እምብዛም አይታዩም፣ ተቋማዊ አድልዎ ችላ ይባል ነበር፣ በዳኝነት አመራር ላይ የሴቶች ውክልና ደግሞ እንደ ትርፍ ነገር ይታይ ነበር። የህግ ማዕቀፎቹ ነበሩ፣ ነገር ግን ነፍስ አልነበራቸውም — የሴቶች ተጨባጭ የሕይወት እውነታ ከውይይቱ ውጪ ነበር።

አልማዝ እነዚህን ክፍተቶች አታውቅም ነበር ማለት አይደለም። ከዚህ ቀደም ሥልጠናዎችን ወሰዳለች፣ የፖሊሲ ሰነዶችን እንብባለች፣ በውይይቶችም ላይ ተሳትፋለች። ነገር ግን ንድፈ-ሀሳብ ብቻውን በቂ አልነበረም። መሳሪያዎች ያስፈልጉት ነበር — ነገር ግን በተለየ መንገድ ለማሰብና በጋራ ለመንቀሳቀስ የሚያስችል ምቹ ሁኔታም ያስፈልጋት ነበር።

ያ ምቹ ሁኔታ የተፈጠረው EWLA በ2022 እ.ኤ.አ. በ'ዊ ካሮት ዌይት' ፕሮጀክት እንደተሳተፍ ሲጋብዛት ነበር። በሥልጠና ቢጀምርም፣ በፍጥነት ወደ ጥልቅ ነገር ተለወጠ፤ ይኸውም ስለ ሴታዊነት (feminism)፣ ተሟጋችነት፣ ሥልጣንና ስለ ህግ ዓላማ ራሱ የሚመረምሩ ተከታታይ ውይይቶች ነበሩ። ለአልማዝ ለውጡ ድንገተኛ አልነበረም — ይልቁንም በአማካሪነት ድጋፍ፣ በፅንሰ-ሀሳብ ግልጽነትና በመተማመን ላይ ተገንብቶ ቀስ በቀስ የመጣ የአመለካከት ለውጥ ነበር።

ከዚያም በመቀጠል ሥራዋን በምታከናውንበት መንገድ ላይ በዕቅድ የታገዘ ለውጥ መጣ።

በሴት ዳኞች መካከል የአቻ-ለአቻ የመማማር መድረኮችን ማመቻቸት ጀመረች። ከዚያም የቴሌግራም መድረክ ተጀመረ — ሴት ዳኞች በግልጽ የሚነጋገሩበት፣ ምክር የሚጠያየቁበትና እንድንታቸውን የሚያጠናክሩበት ክፍት መድረክ። ይህ የዲጂታል ግንኙነት ብዙም ሳይቆይ በተጨባጭ ዓለም ውጤት አሰገኘ። በተለያዩ የሥልጣን እርከኖች ላይ ተነጥለው የነበሩ ሴት ዳኞች መሰባሰብ ጀመሩ፤ ዓለም አቀፍ የሴቶች ቀንን በጋራ ማክበር፣ በሴቶች ብቻ የተዋቀረ ምሳሌያዊ የችሎት ወንበር ማቋቋምና ከሚናቸው ጋር በተያያዙ ልዩ ጉዳዮች ላይ የጋራ ውይይቶችን ማድረግ ጀመሩ።

የተሟጋችነት ሥራዎ ወደ ተቋማዊ ለውጥም ተሸጋገረ። አልማዝ በወረዳ ደረጃ ሴት ዳኞች በአመራርነት ሚና እንዲመደቡ በተሳካ ሁኔታ ግፊት አድርጋለች። በክልሉ ጠቅላይ ፍርድ ቤት የዳኞች ምክር ቤቶች ውስጥ የኮታ ሥርዓትን የማካተት ሀሳብን በበላይነት ተከራክራለች። እንዲሁም የወሊድ ፈቃድ ፖሊሲዎች የፍርድ ቤቱ የዕረፍት ጊዜ ላይ ሴቶችን እንዴት ያለአግባብ እንደሚገዱ ስትመለከት፣ ጉዳዩን እንስታ የመፍትሄ ሀሳቦችን አቅርባለች።

ከእነዚህ መዋቅራዊ ጥረቶች ጎን ለጎን፣ ከፈለገ ሕይወት ሆስፒታል ጋር በመተባበር ለሴት ዳኞችና ለፍርድ ቤት ስራተኞች የማህፀን በር ካንሰር ምርመራ እንዲደረግ አድርጋለች — ይህም "የእኛም ጤና ጉዳያችን ነው" የሚል መልዕክት ያለው ተግባር ነበር።

በዚህ ሁሉ ሂደት ውስጥ፣ የአልማዝ በራስ መተማመን ወደ ቁርጠኝነት የተሞላ ሥልጣን አደገ። አሁን በጠቅላይ ፍርድ ቤት ውስጥ የሴቶችና ሕፃናት ጉዳይ አስተባባሪ ሆኖ ታገለግላለች — ይህም ከቦታው በላይ፣ ለማዳመጥ፣ ለመምከርና በጽናት ለመሟገት የምትጠቀምበት መድረክን ያገኘችበት ነው።

ጉዞዋን ስታስታውስ እንዲህ በማለት አጋርታለች፣ "የፕሮጀክቱ ተከታታይነት በፍርድ ቤታችንና በማኅበረሰባችን ውስጥ ያሉትን ችግሮች እንዳውቅ አስችሎኛል። በእነዚህ ጉዳዮች ላይ የበለጠ ጊዜ እንድሰጥና እንዳተኩር ረድቶኛል፤ ይህም በሴት ዳኞች መካከል የጋራ ስጋቶችን የምናሰማበት መድረክ እንዲቋቋም ምክንያት ሆኗል።"

የአልማዝ ለውጥ የእርሷ ብቻ አይደለም — በአንድ ወቅት ለፆታ ጉዳዮች ግድየለሽ በነበረ ሥርዓት ውስጥ የመጣ የባህል ለውጥን ይወክላል። 'ዊ ካኖት ዌይት' ፕሮጀክት ህግን ከህይወት፣ ሥልጣንን ከርህራሄና መዋቅርን ከሁሉን አቃፊነት ጋር እንደገና እንድታገናኝ ረድቷታል። በእርሷ አማካኝነት፣ በባህር ዳር ያለው የህግ ሥርዓት የበለጠ በጥሞና ማዳመጥና የበለጠ ፍትሃዊ ምላሽ መስጠት ጀምሯል።

New Paths for Women in Dire Dawa

In Dire Dawa, women and girls have long faced systemic barriers that limited their rights, safety, and opportunities. Deep-rooted social norms, the absence of strong legal protections, and the influence of customary laws—especially in regions like Somali and Afar—often left them vulnerable. Without comprehensive family laws, issues like marriage, divorce, and inheritance were shaped by practices that sidelined women. Gender-based violence remained a constant threat, and justice was often out of reach.

EWLA had been present in Dire Dawa for years, offering free legal aid through its regional branch office. But in 2021, something changed. As a key implementing partner of the We Cannot Wait (WCW) project, EWLA expanded its efforts—adding new layers of support and outreach that deepened its impact across the city. The partnership helped sharpen the focus on empowering women not just legally, but socially and economically.

With WCW's backing, EWLA introduced a series of targeted interventions. Financial literacy and vocational skills training opened new paths for women—especially in nontraditional fields like carpentry, electronics, and mechanics. These opportunities were designed not only to generate income, but to shift long-held gender norms. Rights-based training gave women the language and tools to understand and defend themselves. Participation in WCW coalition leadership trainings in Addis Ababa

gave women from Dire Dawa a chance to step into new leadership roles and return home more confident and connected.

Legal aid remained the cornerstone. EWLA continued to offer free legal services—drafting, mediating, representing—but now, it also built stronger bridges to other critical services. Through expanded referral linkages, women were connected to safe houses, health services, justice offices, and child protection institutions. These linkages weren't just about access—they offered a way through complex systems, where a woman's case could be followed with care across multiple touchpoints.

In neighborhoods like Addis Ketema kebele, the project sparked new energy through community dialogue. EWLA facilitated conversations that brought women together to speak openly about domestic violence, economic challenges, and ways to support each other. These gatherings led to the formation of women-to-women support groups—informal networks where experience, empathy, and action came together. Outreach campaigns, complete with stickers, shirts, and publications branded with the WCW message, helped raise awareness and build momentum across the city.

The results began to ripple outward. Women who once felt isolated now had a place to turn, and their voices began shaping local policies. According to the Dire Dawa Women's Federation,

the WCW project played a key role in promoting gender-sensitive reforms. New policies began to reflect the realities and rights of women—especially around education and protection from violence. Conversations that once felt impossible were now public, and community members increasingly stepped forward to challenge discriminatory norms.

EWLA CONTINUED TO OFFER FREE LEGAL SERVICES—DRAFTING, MEDIATING, REPRESENTING—BUT NOW, IT ALSO BUILT STRONGER BRIDGES TO OTHER CRITICAL SERVICES. THROUGH EXPANDED REFERRAL LINKAGES, WOMEN WERE CONNECTED TO SAFE HOUSES, HEALTH SERVICES, JUSTICE OFFICES, AND CHILD PROTECTION INSTITUTIONS

Women in focus groups repeatedly described the referral network as life-changing. It meant no longer being stuck or silenced. It meant knowing where to go—and knowing someone would be there.

The WCW project's work in Dire Dawa has touched on all three of its core outcomes- protecting women from violence, strengthening their participation and leadership, and building the capacity of local women's rights organizations like EWLA. But more than anything, it has shown what becomes possible when women are not only supported—but believed in.

And when that happens, change doesn't just happen in programs or policies. It happens in life.

በድሬዳዋ ለሴቶች የተከፈቱ አዳዲስ የለውጥ ጎዳናዎች

በድሬዳዋ ከተማ ሴቶችና ልጃገረዶች ለረጅም ጊዜ መብቶቻቸውን፣ ደህንነታቸውንና እድሎቻቸውን የሚገድቡ ሥርዓታዊ እንቅፋቶች ሲያገጥሟቸው ቆይተዋል። ሥር የሰደዱ ማሳበራዊ ደንቦች፣ ጠንካራ የህግ ጥበቃዎች አለመኖር እና በተለይም በሶማሊና በአፋር ክልሎች ያለው የባህላዊ ህጎች ተፅዕኖ ብዙውን ጊዜ ለጥቃት ተጋላጭ አድርጓቸዋል። ሁሉን አቀፍ የቤተሰብ ህጎች በሌሎች እንደ ጋብቻ፣ ፍቺና ውርስ ያሉ ጉዳዮች ሴቶችን ወደ ጎን በሚያደርጉ ልማዶች ይወስኑ ነበር። ያታን መሰረት ያደረገ ጥቃት የማያቋርጥ ስጋት የነበረ ሲሆን፣ ፍትሕ ማግኘት ብዙውን ጊዜ አድካሚ ነበር።

የኢትዮጵያ የሴቶች ሕግ ባለሙያዎች ማህበር (EWLA) በድሬዳዋ ለዓመታት በክልል ቅርንጫፍ ጽ/ቤቱ በኩል ነፃ የህግ ድጋፍ ሲሰጥ ቆይቷል። ነገር ግን በ2021 እንደ ለውጥ ተፈጠረ። EWLA የ'ዊ ካናት ዊይት' (WCW) ፕሮጀክት ቁልፍ አስፈፃሚ አጋር እንደመሆኑ መጠን፣ ጥረቱን አስፋፍቷል — ይህም በከተማው ላይ ያለውን ተፅዕኖ ያሳደጉ አዳዲስ የድጋፍ እርከኖችንና ተደራሽነትን በመጨመር ነበር። ይህ አጋርነት ሴቶችን በህጋዊ መንገድ ብቻ ሳይሆን በማሳበራዊና በኢኮኖሚያዊ መንገድም ለማብቃት በሚደረገው ጥረት ላይ ትኩረቱን እንዲያጠነክር ረድቶታል።

በWCW ድጋፍ፣ EWLA ተከታታይ የታለሙ ጣልቃገብነቶችን አስተዋውቋል። የፋይናንስ ዕውቀትና የሙያ ሥልጠና በተለይም እንደ እናጠነት፣ ኤሌክትሮኒክስና ሜካኒክ ባሉ ባህላዊ ባልሆኑ መስኮች ለሴቶች አዳዲስ መንገዶችን ከፍቷል። እነዚህ እድሎች ገቢ ለማስገኘት ብቻ ሳይሆን ለረጅም ጊዜ የቆየ ደንቦችን ለመቀየር ታስበው የተዘጋጁ ነበሩ። በመብት ላይ የተመሠረተ ሥልጠና ሴቶች እራሳቸውን እንዲረዱና እንዲከላከሉ የሚያስችል ቋንቋና መሳሪያ ሰጥቷቸዋል። ከድሬዳዋ የመጡ ሴቶች በአዲስ አበባ በተሰጡ የWCW ቅንጅት አመራር ሥልጠናዎች ላይ መሳተፋቸው፣ ወደ አዲስ የአመራር ሚናዎች እንዲገቡና የበለጠ በራስ መተማመንና ትስስር ኖሯቸው ወደ ቤታቸው እንዲመለሱ እድል ሰጥቷቸዋል።

የህግ ድጋፍ የሥራው የማዕዘን ድንጋይ ሆኖ ቀጥሏል። EWLA ነፃ የህግ አገልግሎቶችን — ማርቀቅ፣ ማሸማገል፣ መወከል — መስጠቱን የቀጠለ ሲሆን፣ አሁን ግን ከሌሎች ወሳኝ አገልግሎቶች ጋር ጠንካራ ድልድዮችን ገንብቷል። በተስፋፋው የማስተላለፊያ ትስስር አማካኝነት ሴቶች ከጊዜያዊ መጠለያዎች፣ ከጤና አገልግሎቶች፣ ከፍትሕ ጽ/ቤቶችና ከሕፃናት ጥበቃ ተቋማት ጋር ተገናኝተዋል። እነዚህ ትስስሮች ስለ ተደራሽነት ብቻ አልነበሩም — እንዲት ሴት ጉዳይም በበርካታ የመዳረሻ ነጥቦች ላይ በጥንቃቄ ክትትል ሊደረግበት በሚችልባቸው ውስብስብ ሥርዓቶች ውስጥ የሚያልፍበትን መንገድ አቅርበዋል።

እንደ አዲስ ከተማ ቀበሌ ባሉ ሰፈሮች ውስጥ፣ ፕሮጀክቱ በማሳበረሰብ ውይይት አማካኝነት አዲስ መነቃቃትን ፈጥሯል። EWLA ሴቶች ስለ ቤት ውስጥ ጥቃት፣ ስለ ኢኮኖሚያዊ ተግዳሮቶችና እርስ በርስ ስለሚደጋገፋባቸው መንገዶች በግልጽ እንዲናገሩ ያደረጉ ውይይቶችን አመቻችቷል።

እነዚህ ሰብስባዎች ከሴት ለሴት የድጋፍ ቡድኖች እንዲመሠረቱ ምክንያት ሆነዋል — ልምድ፣ ርህራሄና ተግባር እንድንላይ የመጡባቸው መደበኛ ያልሆኑ መረቦች። በWCW መልዕክት የታተሙ ተለጣፊዎች፣ ቲሽርቶችና ህትመቶችን ያካተቱ የግንዛቤ ማሰጨቢጫ ዘመቻዎች በከተማው ውስጥ ግንዛቤን ለማሳደግና መነሳሳትን ለመገንባት ረድተዋል።

ውጤቶቹ ወደ ውጭ መንጸባረቅ ጀመሩ። በአንድ ወቅት የተገለሉ እንደሆኑ ይሰማቸው የነበሩ ሴቶች አሁን የሚሄዱበት ቦታ አግኝተዋል፤ ድምፃቸውም የአካባቢ ፖሊሲዎችን መቅረፅ ጀምሯል። እንደ ድሬዳዋ የሴቶች ፌዴሬሽን ገለጻ፣ የWCW ፕሮጀክት ቃታን ያማከሉ ማሻሻያዎችን በማስተዋወቅ ረገድ ቁልፍ ሚና ተጫውቷል። አዳዲስ ፖሊሲዎች የሴቶችን እውነታና መብቶች — በተለይም በትምህርትና ከጥቃት በመከላከል ዙሪያ — ማንፀባረቅ ጀመሩ። በአንድ ወቅት የማይቻል የሚመስሉ ውይይቶች አሁን ይፋዊ ሆነዋል፤ የማሳበረሰቡ አባላትም አድሎአዊ ደንቦችን ለመቃወም ከምንጊዜውም በላይ ወደፊት መጥተዋል።

በውይይት ቡድኖች ውስጥ የተሳተፉ ሴቶች የማስተላለፊያ ትሰሰሩ ሕይወትን የሚቀይር እንደሆነ በተደጋጋሚ ገልጸዋል። ይህ ማለት ከአሁን በኋላ ተስፋ ቆርጦ መቀመጥ ወይም ዝም ማለት የለም ማለት ነው። ወዴት መሄድ እንዳለባቸው ማወቅ — እና እዚያም ሰው እንደሚጠብቃቸው ማወቅ ማለት ነው።

የWCW ፕሮጀክት በድሬዳዋ ያከናወነው ሥራ ሦስቱንም ዋና ዋና ውጤቶቹን ነክቷል — ሴቶችን ከጥቃት መጠበቅ፣ ተሳትፏቸውንና አመራራቸውን ማጠናከር፣ እንዲሁም እንደ EWLA ያሉ የአካባቢ የሴቶች መብት ድርጅቶችን አቅም መገንባት። ነገር ግን ከምንም በላይ፣ ሴቶች ድጋፍ ሲደረግላቸው ብቻ ሳይሆን ሲታመኑባቸው ምን ሊሆን እንደሚችል አሳይቷል።

No More Waiting for Justice at the Dire Dawa Sharia Court

For more than a year and a half, the Federal Sharia First Instance Court in Dire Dawa stood without a functioning bench. Judges who accepted assignments quickly resigned—some leaving within weeks. Their departure wasn't due to a lack of professionalism or interest, but rather persistent barriers: low salaries, inadequate housing, and language challenges. As a result, the court's doors remained symbolically open but practically shut. In just four months, over 300 case files were registered—each one representing a life waiting for justice. Yet, not a single judge remained to hear them.

This gap hit the Muslim community of Dire Dawa particularly hard. Many preferred to bring personal and family matters—such as marriage disputes, divorce, and inheritance cases—to the Sharia court. For Muslim women, in particular, this court was more than a legal option; it was a vital avenue to claim specific religious rights that the regular courts do not enforce. One such right is Mehir—a dowry promised by the husband to the wife during marriage, which becomes due in the event of divorce, regardless of who initiates it. In Sharia court, a woman could claim Mehir, alongside her share of marital property and child maintenance. Without access to this path, many women were denied both material security and a form of spiritual justice.

This legal vacuum could have remained invisible or unchallenged. But EWLA's Dire Dawa branch, with support from the “We Cannot Wait” (WCW) project, saw the systemic failure for what it was—an urgent human rights issue. Rather than accepting it as just another bureaucratic gap, they set out to understand and address the root causes. They organized a roundtable dialogue, inviting Sharia court staff, local legal professionals, community stakeholders, and administrators. The goal was not just to talk, but to listen—deeply and constructively.

The conversations brought clarity. Judges weren't unwilling; they were unsupported. Many assigned to Dire Dawa struggled to find suitable housing. Others cited the inadequacy of their compensation compared to the demands of the post. Some experienced linguistic and cultural barriers that left them isolated in the courtroom and community. These were solvable problems—but only with coordinated effort.

EWLA took the findings forward, reaching out to the Dire Dawa city administration, the Federal Judges Council, and the Muslim Affairs Council. They didn't just raise concerns—they presented a case, backed by data and lived realities, showing how the absence of judicial service affected women, families, and community trust in the legal system. They emphasized the value of restoring not just a court, but a people's right to choose the legal framework they believed in.

After sustained advocacy, the response was encouraging. The Dire Dawa administration committed to providing housing support for incoming judges. Discussions with federal and regional authorities led to improvements in salary and benefits. As a result, four new judges were assigned to the Sharia court—and, this time, they stayed.

With the court finally functioning again, the difference was immediate. Women who had been waiting months—sometimes years—for their cases to be heard could now move forward. EWLA continued its work alongside this judicial revival, informing women of their rights and helping them understand the options available in both the formal and Sharia legal systems. Those who chose the Sharia court were supported not just in filing cases, but in navigating them with dignity and confidence.

What might have remained an administrative challenge quietly sidelined in policy circles instead became a powerful example of what collaborative, women-centered advocacy can achieve. The revival of the Sharia court in Dire Dawa was more than an institutional fix—it was a tangible restoration of agency for women who had long been left in legal limbo.

This success directly reflects the goals of the We Cannot Wait project. It speaks to improved protection from gender-based violence by ensuring women have access to justice systems that recognize and respect their rights. It advances women's leadership and participation, as seen in the proactive role of EWLA in identifying, convening, and resolving the issue. And it strengthens the visibility and capacity of Women's Rights Organizations by demonstrating how local advocacy can bring national systems to the table.

Ultimately, the story of Dire Dawa's Sharia court is a story of justice reclaimed—not just for institutions, but for the women who depend on them to live free, secure, and dignified lives.

በድሬዳዋ ሸሪዓ ፍርድ ቤት የፍትሕ ጥያቄ እና የተገኘው መፍትሔ

በድሬዳዋ የሚገኘው የፌዴራል ሸሪዓ የመጀመሪያ ደረጃ ፍርድ ቤት ከአንድ ዓመት ተኩል በላይ ያለ ዳኛ ችሎት ቆይቷል። ምደባን የተቀበሉ ዳኞች በፍጥነት ሥልጣናቸውን ይለቁ ነበር — እንደገና በሰላም ስራ ላይ ይህን ስራ ይላኩ። መልቀቃቸው በሙያ ብቃት ማነስ ወይም በፍላጎት እጦት ምክንያት ሳይሆን፣ በተከታታይ በሚያጋጥሙ እንቅፋቶች ነበር፤ እነርሱም ዝቅተኛ ደመወዝ፣ በቂ ያልሆነ የመኖሪያ ቤት እና የቋንቋ ችግሮች ነበሩ። በዚህም ምክንያት፣ የፍርድ ቤቱ በሮች በስም ብቻ ክፍት ሆነው በተግባር ግን ዝግ ነበሩ። በአራት ወራት ውስጥ ብቻ ከ300 በላይ የክስ መዝገቦች ተመዝግበዋል — እያንዳንዱ መዝገብ ፍትሕን የሚጠብቅ አንድ ሕይወትን ይወክላል። ሆኖም፣ እነርሱን የሚሰማ አንድም ዳኛ አልነበረም።

ይህ ክፍተት በተለይ የድሬዳዋን ሙስሊም ማኅበረሰብ ክፍኛ ጎድቶታል። ብዙዎች እንደ ጋብቻ ክርክር፣ ፍቺና ውርስ ያሉ የግልና የቤተሰብ ጉዳዮችን ወደ ሸሪዓ ፍርድ ቤት ማምጣትን ይመርጡ ነበር። በተለይም ለሙስሊም ሴቶች፣ ይህ ፍርድ ቤት ከህጋዊ አማራጭነት በላይ ነበር፤ መደበኛ ፍርድ ቤቶች የማያስፈጽሟቸውን የተወሰኑ ሃይማኖታዊ መብቶችን ለመጠየቅ ወሳኝ መንገድ ነበር። ከእነዚህ መብቶች አንዱ መህር ነው — በጋብቻ ወቅት ባል ለሚሰጥ ቃል የሚገባው ጥሎሽ ሲሆን፣ ፍቺው በማንኛውም ወገን ቢጀመርም በፍቺ ጊዜ የሚከፈል ነው። በሸሪዓ ፍርድ ቤት፣ እንዲት ሴት ከጋብቻ ንብረት ድርሻዋና ከልጅ ማሳደጊያ ጋር መህርን መጠየቅ ትችላለች። ይህ መንገድ በሌለበት፣ ብዙ ሴቶች ቁሳዊ ዋስትናና መንፈሳዊ ፍትሕን በአንድነት ተነፍገው ነበር።

ይህ የህግ ክፍተት ሳይታይ ወይም ሳይሞገት ሊቀር ይችላል ነበር። ነገር ግን የEWLA የድሬዳዋ ቅርንጫፍ፣ ከ"ዊ ካኖት ዌይት" (WCW) ፕሮጀክት ባገኘው ድጋፍ፣ ይህንን ሥርዓታዊ ውድቀት አስቸኳይ የሰብአዊ መብቶች ጉዳይ እንደሆነ ተገንዝቧል። እንደ ሌላ ቢሮክራሲያዊ ክፍተት ከመቀበል ይልቅ፣ ዋና ዋና ምክንያቶችን ለመረዳትና ለመፍታት ተነስተዋል። የሸሪዓ ፍርድ ቤት ስራተኞችን፣ የአካባቢውን የህግ ባለሙያዎች፣ የማኅበረሰብ ባለድርሻ አካላትንና አስተዳዳሪዎችን በመጋበዝ የውይይት መድረክ አዘጋጅተዋል። ዓላማው ማውራት ብቻ ሳይሆን፣ በጥልቀትና ገንቢ በሆነ መንገድ ማዳመጥ ነበር።

ውይይቶቹ ግልጽነትን አመጡ። ዳኞቹ ፈቃደኛ አልነበሩም ሳይሆን፣ ድጋፍ አልነበራቸውም። ወደ ድሬዳዋ የተመደቡ ብዙዎች ተሰማሚ መኖሪያ ቤት ለማግኘት ይቸገሩ ነበር። ሌሎች ደግሞ ከኃላፊነቱ ክብደት እንግር የካሳ ክፍያው በቂ አለመሆኑን ጠቅሰዋል። እንደገና በፍርድ ቤትም ሆነ በማኅበረሰቡ ውስጥ እንዲገለጹ ያደረጓቸውን የቋንቋና የባህል እንቅፋቶች አጋጥሟቸው ነበር። እነዚህ ሊፈቱ የሚችሉ ችግሮች ነበሩ — ነገር ግን የተቀናጀ ጥረት ሲኖር ብቻ።

ከዚህ ልምድ በመውሰድ ፣ የድሬዳዋ ከተማ አስተዳደርን፣ የፌዴራል ዳኞች ምክር ቤትንና የአስልምና ጉዳዮች ምክር ቤትን አነጋግሯል። ስጋቶችን ከማንሳት ባለፈ፣ የዳኝነት አገልግሎት አለመኖር በሴቶች፣ በቤተሰቦችና በማኅበረሰቡ የህግ ሥርዓት ላይ ባለው እምነት ላይ እንዴት ተፅዕኖ እንዳሳደረ የሚያሳይ፣ በመረጃና በተጨማሪ እውነታዎች የተደገፈ ጉዳይ አቅርቦዋል። እነርሱም የፍርድ ቤቱን መመለስ ብቻ ሳይሆን፣ የሕዝቡን በሚያምኑት የህግ ማዕቀፍ የመዳኘት መብትን የመመለስን ዋጋ አስምረውበታል።

ከተከታታይ የውትወታ ሥራ በኋላ፣ ምላሹ አበረታች ነበር። የድሬዳዋ አስተዳደር ለሚመጡ ዳኞች የመኖሪያ ቤት ድጋፍ ለማድረግ ቃል ገባ። ከፌዴራልና ከክልል ባለሥልጣናት ጋር የተደረገው ውይይቶች በደመወዝና በጥቅማጥቅሞች ላይ መሻሻልን አሰገኙ። በዚህም ምክንያት፣ አራት አዳዲስ ዳኞች ወደ ሸሪዓ ፍርድ ቤት ሊመደቡ ችለዋል።

ፍርድ ቤቱ በመጨረሻ እንደገና መሥራት ሲጀምር፣ ለውጡ ወዲያውኑ ታየ። ጉዳዮቻቸው እንዲሰማ ወራትን — እንደገና ምን ዓመታትን — ሲጠብቁ የነበሩ ሴቶች አሁን ወደፊት መራመድ ችለዋል። EWLA ከዚህ የዳኝነት መነቃቃት ጎን ለጎን ሥራውን በመቀጠል፣ ሴቶችን ስለ መብቶቻቸው በማሳወቅና በመደበኛም ሆነ በሸሪዓ የህግ ሥርዓቶች ውስጥ ያሉትን አማራጮች እንዲረዱ አግዟቸዋል። የሸሪዓ ፍርድ ቤትን የመረጡት ክስ በመመስረት ብቻ ሳይሆን፣ በክብርና በልቦና ሙሉነት እንዲጓዙ ድጋፍ ተደርጎላቸዋል።

በፖሊሲ ክበቦች ውስጥ በጸጥታ ወደ ጎን ሊተው ይችላል የነበረው አስተዳደራዊ ተግዳሮት፣ ይልቁንም የጋራ ሴቶችን ማዕከል ያደረገ ተሟጋችነት ምን ሊያሳካ እንደሚችል የሚያሳይ ኃይለኛ ምሳሌ ሆነ። የድሬዳዋ ሸሪዓ ፍርድ ቤት መነቃቃት ከተቋማዊ መሻሻል በላይ ነበር — ለረጅም ጊዜ በህግ አጣብቂኝ ውስጥ ለነበሩ ሴቶች የተግባር ነፃነትን የመለስ ነበር።

ይህ ስኬት የ'ዊ ካኖት ዌይት' ፕሮጀክት ግቦችን በቀጥታ ያንጸባርቃል። ሴቶች መብቶቻቸውን የሚያውቁና የሚያከብሩ የፍትሕ ሥርዓቶችን እንዲያገኙ በማድረግ ከፆታ ጥቃት የተሻለ ጥበቃን ያረጋግጣል። EWLA ችግሩን በመለየት፣ በማስተባበርና በመፍታት ረገድ የተጨመተውን ንቁ ሚና እንደሚያሳየው፣ የሴቶችን አመራርና ተሳትፎ ያሳድጋል። እንዲሁም የአካባቢ ተሟጋችነት ብሔራዊ ሥርዓቶችን ወደ ውይይት ጠረጴዛ እንዴት ሊያመጣ እንደሚችል በማሳየት የሴቶች መብት ድርጅቶችን ታይነትና አቅም ያጠናክራል።

**የድሬዳዋ አስተዳደር ለሚመጡ ዳኞች የመኖሪያ ቤት ድጋፍ ለማድረግ ቃል ገባ።
 ከፌዴራልና ከክልል ባለሥልጣናት ጋር የተደረጉ ውይይቶች በደመወዝና
 በጥቅማጥቅሞች ላይ መሻሻልን አሰገኙ። በዚህም ምክንያት፣ አራት አዳዲስ
 ዳኞች ወደ ሸሪዓ ፍርድ ቤት ሊመደቡ ችለዋል**

በመጨረሻም፣ የድሬዳዋ ሸሪዓ ፍርድ ቤት ስኬት ታሪክ ለተቋማት ብቻ ሳይሆን፣ ነፃ፣ ደህንነቱ የተጠበቀና ክብር ያለው ሕይወትን ለሚሹ ሴቶች ምሳሌ የሆነ ተግባር አከናውናል።

Best practices from the project

1. Talking Change Over Coffee in Dire Dawa

Many women experiencing violence in Dire Dawa were isolated and unaware of their rights or where to seek help, often reaching out only in moments of crisis. To bridge this awareness gap, EWLA initiated a widespread practice of "community conversations," using the culturally familiar tradition of gathering for coffee to openly discuss gender-based violence, legal rights, and support systems. This approach evolved into a sustainable "women-to-women support group" system, creating a trusted, proactive grassroots network for education and solidarity.

This culturally resonant practice dramatically increased awareness and established vital referral linkages to essential services, empowering thousands of women. By meeting people where they are, EWLA built trust and fostered collective action that has begun to influence more gender-sensitive local policies. The key lesson is that utilizing familiar cultural platforms to discuss sensitive topics is a powerful method for dismantling silence, spreading knowledge organically, and empowering communities to challenge harmful norms from within.

2. Building Feminist Leadership from the Ground Up

In Bahir Dar, a persistent knowledge gap limited women's ability to exercise their rights and participate in leadership. In response, EWLA provided comprehensive training to a core group of 40 women on topics ranging from legal rights to feminist leadership and practical advocacy skills. The defining feature of this practice was its "ripple effect" model, where the trained women were equipped and committed to actively disseminating their knowledge within their own communities through informal gatherings like coffee ceremonies and Edir meetings.

This approach created a sustainable movement rather than a one-off workshop, as the initial participants grew into confident leaders in government and political spaces while also transforming social norms within their families. The key lesson is that a "training of trainers" model, where knowledge is owned and spread organically by community members, fosters grassroots leadership and creates a more deeply rooted and lasting impact than traditional, top-down training methods.

ከፕሮጀክቱ መልካም ተሞክሮዎች መካከል

1. በቡና ጠጡ ህብረት የተጠነሰሰ ተልዕኮ (ድሬዳዋ)

በድሬዳዋ ከተማ፣ በዝምታ የሚሰቃዩ ብዙ የጥቃት ሰለባ ሴቶች ስለ መብቶቻቸውም ሆነ ስለሚገኙላቸው ድጋፎች ግንዛቤ አልነበራቸውም። ይህንን የዕውቀት ክፍተት ለመሙላት EWLA፣ የኢትዮጵያን ባህላዊና ማኅበራዊ ትሰሰር መሠረት ያደረገውን የቡና ሥነ-ሥርዓት በመጠቀም "የማኅበረሰብ ውይይቶችን" በሰፊነት አስፋፍቷል። በእነዚህ መደበኛ ባልሆኑ ስብሰባዎች አማካኝነት፣ ስለ ጾታ ጥቃት፣ ህጋዊ መብቶችና የድጋፍ ሥርዓቶች በግልጽ መወያየት ተችሏል፤ ይህም "ከሴት-ለሴት የድጋፍ ቡድኖች" እንዲፈጠሩና ጠንካራ የማስተላለፊያ ትሰሰር እንዲዘረጋ አስችሏል።

ይህ አሰራር EWLA ተገኝቶችን ከመጠበቅ ይልቅ በቀጥታ ወደ ማኅበረሰቡ እንዲደርስ በማስቻል ከፍተኛ ውጤት አስገኝቷል። በሺዎች የሚቆጠሩ ሴቶች መብቶቻቸውን እንዲያውቁ ከማድረጉም በላይ፣ የማኅበረሰብ አመለካከቶችን በመቀየርና የከተማዋ ፖሊሲዎች ጾታን ያማከሉ እንዲሆኑ ተፅዕኖ ፈጥሯል። ይህ ተሞክሮ እንደሚያሳየው፣ ባህልን መሠረት ያደረጉና በማኅበረሰቡ ተደራሽ የሆኑ የአሰራር ዘዴዎች፣ እምነትን ለመገንባትና ዘላቂ ለውጥ ለማምጣት ወሳኝ ናቸው።

2. አመራርን ከታች ጀምሮ መገንባት (ባህር ዳር)

በባህር ዳር ከተማ ሴቶች ያላቸውን የህግ ጥበቃና የአመራር እድሎች በተመለከተ የነበራቸው ተግባራዊ ዕውቀት ውስን ነበር። ይህንን ለመቅረፍ EWLA፣ ለ40 ሴቶች የተጠናከረ የአቅም ግንባታ ሥልጠና ሰጥቷል። ሥልጠናው ከህጋዊ መብቶች በተጨማሪ፣ የሴታዊነት (feminist) አመራር፣ የተሟጋችነት ክህሎትና የዲጂታል ደህንነትን ያካተተ ነበር። የዚህ ተሞክሮ ዋነኛ ስኬት፣ የሰለጠኑት ሴቶች ያገኙትን ዕውቀት ለራሳቸው ብቻ ሳያስቀሩ፣ በማኅበረሰባቸው ውስጥ በሚገኙ የቁጠባ ቡድኖች፣ የዕድር ስብሰባዎችና የቡና ሥነ-ሥርዓቶች ላይ በጎቃት በማካፈላቸው ነው።

ይህ ዘርፍ-ብዙ ተፅዕኖ የፈጠረው አሰራር፣ ዕውቀት በማኅበረሰቡ ውስጥ በባለቤትነት እንዲያዝ እና በተፈጥሯዊ መንገድ እንዲሰራጭ አስችሏል። ሥልጠናውን የወሰዱ ሴቶች በመግገሥት መሥሪያ ቤቶችና በፖለቲካ ውስጥ የአመራር ሚና መውሰድ የጀመሩ ሲሆን፣ በቤተሰብ ደረጃም በልጆቻቸው አስተዳደግ ላይ አዎንታዊ ለውጥ አምጥተዋል። ይህ ተሞክሮ እንደሚያሳየው፣ የአንድ ጊዜ ሥልጠና ከመስጠት ይልቅ፣ ዕውቀትን የሚያባዙና የሚያሰራጩ የማኅበረሰብ መሪዎችን መፍጠር፣ ዘላቂና ከታች ወደ ላይ የሚገነባ ለውጥ ለማምጣት ቁልፍ ነው።

ABOUT EWLA

Ethiopian Women Lawyers Association (EWLA) is a non-profit women’s advocacy group founded by Ethiopian Women Lawyers. It began its work in 1996 after registered in 1995. It has been re-registered as a Local organization by the F.D.R.E Authority for Civil Society Organizations in 2019 as per the Civil Society Organization Proclamation no-1113/2019. Since its establishment, it has been working for more than 25 years to promote women’s social, economic, political and legal rights to help them exercise their constitutional and other rights through its three major programs (Free Legal Aid Service, Legal Research and Advocacy as well as Public Education and Capacity Building).

OUR ADDRESS

Ethiopian Women Lawyers Association (EWLA)
Near Bulgaria Mikael Church
Mexico, Kirkos Subcity
Addis Ababa, Ethiopia
+251-11-5508783
info@ewla-et.org

